

høi Grad om forskjellige af de andre Lovforflag, som foreligge til Behandling, idet jo ved saadanne Forflag som Lovforslagene om Fiskeri og om usødnygtige Skibe Realitetsmeningerne ere hinanden meget nær. Det er jo ofte nok udtalt, at Forskjellen er uvæsentlig (Nei! Nei!) Det er, siger jeg ofte nok udtalt (Modsigelse), ja, ere de Herrer ikke enige deri, saa siger jeg, at saa vil den mest virksomme og praktiske Maade, hvorpaa de kunne godtgjøre dette, være at formulere deres Vædringsforflag til disse Forflag og lade os se, om det er usandt, at der er saa stor Enighed om Realiteten; thi efter hvad der foreligger til Dato, er Uenigheden ikke stor. Jeg tror, at dette er en praktisk Maade at tage disse Forflag paa, nemlig at lade det andet Thing, med hvilket man skal forhandle, og Regjeringen blive bekendt med, hvorledes det staa med disse Forflag. At sende dem hen i et Pulterkammer og lade dem ligge der maaste til en første Behandling, om hvilken man ikke veed, naar den kommer, synes jeg derimod ikke, er nogen praktisk Maade at behandle Sagerne paa. Jeg kan ikke være med til at stemme herfor. Det forekommer mig, at, naar dette Thing vil fremme Sagernes Realitet og tillige, som det ærede Medlem erkjender, at de foreliggende Forflag ere et passende Grundlag til at fremme Realiteten paa, maa dette Thing i Konsekvens dermed fremme Lovforslagene, og det forekommer mig, at det for de flestes Vedkommende vil være hensigtsmæssigt at lade dem gaa direkte til 2den Behandling og lade ærede Medlemmer til denne stille Vædringsforflag, da Forslagene dog have ligget længe nok gjemte i Udvalgene, og ærede Medlemmer efter dette Gjennemsyn i Udvalgene maa have haft Velighed til at kunne formulere deres Anskuelser. Jeg erkjender, at dette ikke kan gjælde alle Lovforflag, f. Ex. ikke Lovforlaget om Told- og Skibsafgifter — den Slags Lovforflag vilde det være ganske urimeligt, om det høie Thing ikke vilde gjøre til Gjenstand for en indgaaende Behandling efter de Udtalelser, som kom ifjor — og altsaa henvise dem til et særligt Udvalg og ikke til et Pulterkammerudvalg. Men det ligger jo ikke for idag, og det skal jeg derfor ikke forbyde mig i. Jeg maa tilstaa, at det Forflag, som er fremkommet, har været for mig en af de større Overraskelser, men da det kom, og jeg strax erkjendte, at jeg ikke kunde være enig med det ærede Medlem i hans Opfattelse, har jeg nedlagt denne Indsigelse og skal erklære, at jeg for min Person ikke kan gaa ind paa at stemme for det Forflag, han har stillet. Det ærede Medlem pleier ikke at holde af,

han har i det Mindste et Par Gange ladet mig høre, at, naar man hører til Mindretallet her, skal man lade de Herrer om, hvorledes de ville lede Forhandlingen og Behandlingen. Det erkjender jeg. Jeg erkjender, at naar vi komme til Afstemning, er det de Herrer's Sag, hvorledes de ville fremme Sagerne, om de ville vedtage et Forflag eller ikke. Men jeg erkjender ikke, at man, naar man sidder her efter Valg, ikke skulde have baade Berettigelse og Forpligtelse til at fremsætte sine Anskuelser og saa om disse formelle Spørgsmaal, og det er min Overbevisning, at Thinget vilde være meget ilde tjent med at vedtage det Forflag, som det ærede Medlem har stillet. Jeg skal tillade mig at gjentage, at jeg for min Person stemmer imod dette Forflag.

Sag: Da dette overraskende Forflag falder adskillige Tanker frem, som staa i meget nær Berøring med det Spørgsmaal, hvad vi overhovedet skulle være samlede for her, naar vi Intet skulle bestille, saa forekommer det mig, at der kan være al Anledning til at henstille til Regjeringen, om ikke Grundlovens Bestemmelse om, at Rigsdagen ikke kan være længere sammen end 2 Maanedere uden Kongens Samtykke, burde træde for Alvor i Live.

Svar: Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) ikke kan være enig med os i denne lille Reform. Det er ikke første Gang, at det ærede Medlem har stiftet rimelige Fordventninger. Naar det ærede Medlem mener, at det ikke er fornødent at komme med en 1ste Behandling, naar vi siden engang for Alvor skulle tage disse Lovforflag for, tror jeg, at det ærede Medlem der gjør sig skyldig i en Tankefeil. Det ærede Medlem kan ikke tænke sig Stillingen her i Landet anderledes end med det nuværende Ministerium. Overfor det nuværende Ministerium have vi haft mange Erfaringer for, at det ærede Medlem slet ikke trænger til nogenjomhelst Ting, hverken til Forhandling eller til noget Andet, men det ærede Medlem skulde dog tænke sig Muligheden af, at der kom en anden Regjering, og saa er jeg temmelig sikker paa, at det ærede Medlem ikke i den Grad vilde anse Forhandling for saa oversflødig, som han nu gjør. At en fornøyet 1ste Behandling paa ingen Maade kan siges at være oversflødig selv for de gamle Medlemmer, det har det ærede Medlem selv givet os et klart Bevis paa ved sine Ytringer. Naar han nemlig sagde, at det Lovforflag, vi her havde under Behandling,